

Arrest

nr. 191 419 van 4 september 2017
in de zaak RvV X/ IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kazachs staatsburger van Kazachse origine, afkomstig uit de stad Almaty. U bent jurist van opleiding. U werkte achtereenvolgens bij de politie, als jurist bij de overheid, als bedrijfsjurist en als jurist in een advocatenkantoor.

In 1996 huwde u met B. D. (...) (°26/08/1976). Uw man en uw schoonvader, S. D. (...), waren bestuurders bij een bouwbedrijf genaamd E.M.S. (...). Uw man en schoonvader hadden contacten in de entourage van president Nazerbayev. In 2006 scheidde u van uw echtgenoot.

In november 2009 werd u aangesproken door de ouders van een vriendin die zelfmoord had gepleegd. Uw vriendin had, net zoals heel wat andere mensen, haar spaargeld geïnvesteerd in een bouwproject waar E.M.S. (...), het bedrijf van uw ex-man, bij betrokken was. Er vond echter fraude plaats: de residentiële complexen in de buurt van Almaty werden nooit gebouwd, waardoor veel gewone burgers

hun geïnvesteerde centen verloren. Reeds in 2008 hadden de gedupeerden zich verenigd in een organisatie genaamd 'Woning voor het Volk' ('Ostavim Jirzio Narody'). U besloot zich te engageren in deze zaak. U probeerde uw ex-man persoonlijk aan te spreken, maar hij zette u aan de deur. U geraakte betrokken bij de activiteiten van Woning voor het Volk. U hielp, vanuit uw juridische achtergrond, met het opstellen van verzoekschriften en klachten gericht aan allerhande instanties en met het verspreiden van informatie aan de media. U werkte o.a. samen met A.K. (...), een vroegere journalist en politiek activist die het protest van de gedupeerden leidde, en andere publieke gezichten van Woning voor het Volk, zoals A.A.(...), V.U. (...) en een zekere R. (...), wiens familienaam u zich niet herinnert.

Uw problemen begonnen na een publieke meeting/manifestatie van Woning voor het Volk op 30 januari 2010. Op 3 februari 2010 werd u, net zoals vele andere deelnemers aan de manifestatie, gearresteerd door de politie. U werd gedurende drie dagen vastgehouden en mishandeld op het politiekantoor. Op 7 februari 2010 kwam u vrij. U liet een medisch rapport opmaken van uw verwondingen en diende een klacht in bij de bevoegde instanties. Samen met de andere gedetineerden diende u ook een collectieve klacht in. Deze klachten bleven echter zonder resultaat. In de daaropvolgende maanden bleef u problemen kennen: u ontving vaak dreig telefoons van onbekenden, er werd herhaaldelijk brand gesticht aan uw voordeur, uw auto werd in brand gestoken, u werd persoonlijk en fysiek bedreigd en ook uw familieleden werden onder druk gezet. U diende steeds klachten in bij de bevoegde instanties, echter zonder resultaat. Als gevolg van deze problemen bouwde u uw engagement in het protest af. In augustus 2010 sprak u met een vriend die in België verbleef, die u aanraade om het land te verlaten.

Op 8 september 2010 reisde u met het vliegtuig van Almaty naar Amsterdam. U was in het bezit van uw eigen reispaspoort met visum uitgereikt door Nederland. Vanuit Nederland ging u meteen naar België, waar u nog dezelfde dag aankwam.

Vanuit België kwam u te weten dat u in Kazachstan wordt gezocht door de autoriteiten. In 2012 vernam u dat de autoriteiten op televisie zouden hebben verklaard dat u spoorloos verdwenen was. Korte tijd later vernam u via kennissen dat u officieel gezocht zou worden wegens fraude.

Op aanraden van uw kennissen en advocaten in België vroeg u geen asiel aan, maar probeerde u een verblijfsvergunning te bekomen door o.a. tweemaal een beroep te doen op de procedure regularisatie 9bis. Op 04/07/2016 probeerde u zich in Brasschaat in te schrijven als EU-burger, waarbij u gebruik maakte van een vals Litouws paspoort en een valse naam. Op 16/11/2016 werd de E-kaart die u op basis van uw inschrijving had verkregen ingetrokken en werd u opgesloten in een gesloten centrum met oog op een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding.

Op 9 december 2016 vroeg u voor het eerst asiel in België. U verklaarde dat u vreest dat u bij terugkeer naar Kazachstan valselijk zult worden veroordeeld wegens fraude of dat u zelf kunt worden vermoord. De autoriteiten zouden u viseren omwille van uw betrokkenheid bij de protesten in 2010.

B. Motivering

Vooreerst dient er gewezen te worden op het feit dat uit de informatie in uw administratief dossier blijkt dat u wordt gezocht door de Kazachse autoriteiten. Uit een verzoek van Interpol Astana aan de Belgische Federale Politie dd. 16/07/2012 blijkt dat er op 24/08/2010 – enkele dagen voor uw beweerde vertrek uit Kazachstan – een strafzaak tegen u werd geopend. Op 21/05/2012 werd een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd op basis van artikel 177 paragraaf 3 van de Kazachse Strafwet (fraude georganiseerd in groep, in grote hoeveelheden of bij herhaling). Er zou eveneens een Interpol 'Red Notice' voor u zijn uitgevaardigd.

In het kader van uw asielaanvraag dd. 09/12/2016 verklaarde u dat de Kazachse autoriteiten een valse strafzaak tegen u zouden hebben geopend omdat u zich in de periode 2009-2010 als activist zou hebben ingespannen en geëngageerd voor 'Woningen voor het Volk', een politiek-maatschappelijke oppositiebeweging die vele gedupeerden van een grootschalige fraudezaak vertegenwoordigde. De fraude zou deels zijn gepleegd door een bouwbedrijf waarbij uw ex-man bestuurder was. Omwille van deze reden zou u problemen hebben gekregen met uw ex-man, een invloedrijke persoon, en met de autoriteiten.

Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw verhaal.

Uw houding na uw vertrek uit Kazachstan en aankomst in België is immers absoluut niet verenigbaar met uw bewering dat u als vervolgd politiek/sociaal activist uit Kazachstan zou zijn gevlucht en dat u bij terugkeer zou moeten vrezen om volledig onterecht en op basis van een vervalste strafzaak van fraude te worden beschuldigd. Er dient immers te worden opgemerkt dat u meer dan vijf jaar hebt gewacht om asiel te vragen. U kwam aan in België op 8 september 2010, maar u liet echter tot op het allerlaatste moment na om asiel te vragen.

Uit informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken, toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat u op 27/12/2010 een eerste aanvraag 9bis indiende. Op 20/04/2011 werd deze aanvraag zonder voorwerp verklaard, gezien u niet woonde op het adres dat u had opgegeven.

Volgens uw verklaringen kwam u in 2012 vanuit België te weten dat u gezocht werd in Kazachstan. Kennissen zouden u op de hoogte hebben gebracht van het feit dat op de Kazachse televisie zou zijn aangekondigd dat u spoorloos was. Korte tijd later zou u hebben vernomen dat u officieel gezocht werd wegens fraude (CGVS, p. 4, 7). Opnieuw liet u echter na om internationale bescherming te vragen in België.

Uit informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u op 20/11/2013 België opnieuw binnen zou zijn gekomen, na het grondgebied voor onbekende tijd te hebben verlaten, met een visum C afgeleverd door Litouwen. Vervolgens bekwam u een arbeidskaart type B voor rekening van de organisatie 'Europe Exclusive Trade', geldig van 06/01/2014 tot 05/01/2015. Op basis van deze tewerkstelling verkreeg u een A-kaart geldig van 03/04/2014 tot 05/04/2015. Bij controle van de Kruispuntbank voor Ondernemingen en de databank van de RSZ bleek echter dat deze firma niet gekend was in het werkgeversrepertorium, wat betekent dat deze firma geen werknemers heeft in België en dat u dus nooit voor dit bedrijf hebt gewerkt. U vroeg geen verlenging van uw A-kaart.

Uit informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u op 28/09/2015 een tweede maal regularisatie vroeg op basis van artikel 9bis. Hierbij haalde u vriendschapsbanden en integratie aan als reden om in België te willen blijven. U verwees ook naar een relatie die u zou hebben gehad met I. Y. (...), een persoon die de vluchtelingenstatus zou hebben in België. In deze relatie zou u het slachtoffer zijn geworden van partnergeweld. Op 10/05/2016 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard en verkreeg u een bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u zich vervolgens op 04/07/2016 in de gemeente Brasschaat probeerde in te schrijven als EU-burger, waarbij u gebruik maakte van een vals Litouws paspoort en een valse naam. Op 16/11/2016 werd u opgepakt door de politie en werd de E-kaart die u op basis van uw inschrijving had verkregen ingetrokken. Diezelfde dag werd u opgesloten in een gesloten centrum met het oog op een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding.

Op 09/12/2016 vroeg u vanuit het gesloten centrum 127bis een eerste maal asiel aan in België.

Deze gang van zaken is absoluut onverenigbaar met uw bewering dat u bij terugkeer naar Kazachstan volledig onterecht zou worden vervolgd op basis van een valse strafzaak omwille van uw politiek of sociaal activisme in het verleden.

Er dient immers te worden vastgesteld dat u, in plaats van in België internationale bescherming te vragen, doorheen de jaren op verschillende andere manieren heeft geprobeerd om een verblijfsstatuut te krijgen. Zo vroeg u tot tweemaal toe regularisatie op basis van artikel 9bis (waarbij u naliet om ook maar enige vermelding te maken van de problemen die u in Kazachstan zou hebben gehad) en probeerde u tweemaal op frauduleuze wijze (via een niet bestaande arbeidsovereenkomst en via identiteitsfraude) een verblijfsrecht in België te bekomen. Toen u werd gevraagd waarom u tot december 2016 hebt gewacht om asiel te vragen, zei u dat vrienden en uw toenmalige advocaten u hadden gezegd dat u via een andere weg, namelijk de regularisatieprocedure, een verblijfsrecht in België kon bekomen (CGVS, p. 8-9). Dit is echter geen aannemelijke uitleg om geen beroep te doen op internationale bescherming. Van een asielzoeker die een gegronde vrees voor vervolging kent in zijn land van herkomst kan immers worden verwacht dat die zo snel mogelijk na het verlaten van zijn land van herkomst een beroep doet op internationale bescherming. De asielzoeker draagt hierin een persoonlijke verantwoordelijkheid en advies van derden is geen afdoende reden om hieraan te verzaken. Uit uw verklaringen blijkt daarenboven dat u ook op de hoogte was of moet zijn geweest van het bestaan van de asielprocedure. Uit uw verklaringen blijkt dat een vriend u in 2010 zou hebben gezegd dat u vanuit Kazachstan naar België moest komen. Deze vriend zou volgens uw verklaringen homo zijn geweest en in België een asielaanvraag hebben ingediend (CGVS, p. 7-8). Uit uw administratief dossier blijkt dat u in België ook een relatie had met een persoon die de vluchtelingenstatus had. Daarenboven bent u van opleiding jurist en zou u volgens uw verklaringen achtereenvolgens bij de politie, als jurist bij de overheid, als bedrijfsjurist en als jurist in een advocatenkantoor hebben gewerkt (DVZ verklaring, nr. 12), waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat u voldoende juridisch onderlegd bent om het belang van het tijdig indienen van een asielaanvraag te kunnen inschatten.

Hoewel u volgens uw eigen verklaringen al sinds 2012 wist dat er een strafzaak tegen u was opgestart in Kazachstan, dat u officieel werd opgespoord en dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst problemen met het gerecht zou krijgen, hebt u in uw contacten met de Belgische autoriteiten dit feit steeds achtergehouden. Ondanks het feit dat u omwille van uw illegaal verblijf in België het risico liep om te worden uitgewezen en gerepatriëerd naar Kazachstan en ondanks het feit dat uw verblijfssituatie in België blijkbaar dermate precair werd dat u zich genooddaakt voelde om valse Litouwse identiteitsdocumenten aan te schaffen (CGVS, p. 9), repte u in al die jaren met geen woord over de gerechtelijke problemen in Kazachstan; integendeel. Tot op het allerlaatste moment liet u uitschijnen geen problemen te kennen in Kazachstan. Nadat u op 16/11/2016 door de politie was opgepakt omwille van het gebruik van valse identiteitsdocumenten verklaarde u nog tegen de Cel Fraude van de

Dienst Vreemdelingenzaken: "Ik vind het erg dat ik geen documenten kan krijgen. Ik heb 2 hogere opleidingen en ik wil hier werken, maar ik mag niet. Ik wilde een winkel, meer bepaald een franchise van Neuheus, openen in Kazachstan." (vragenlijst DVZ, Cel Fraude, dd. 16/11/2016, nr. 10). Uw houding sinds uw vertrek uit Kazachstan en aankomst in België is bijgevolg een heel sterke aanwijzing van het feit dat u ter kwader trouw hebt gehandeld en dat u uw gerechtelijke problemen in Kazachstan te allen prijze verborgen hebt willen houden voor de Belgische autoriteiten, tot op het moment dat u effectief werd gearresteerd en opgesloten in een gesloten centrum het oog op repatriëring naar Kazachstan.

Het Commissariaat-generaal meent dat op basis van uw verklaringen over uw beweerde engagement voor de organisatie Woningen voor het Volk niet kan worden vastgesteld dat u zich effectief voor deze organisatie zou hebben ingezet. U vertelde weliswaar over het doel van deze organisatie, over de leiders van deze beweging en over de protesten die zouden zijn opgezet (CGVS, p. 12-18), maar hieruit kan niet worden afgeleid dat u zich effectief voor deze organisatie zou hebben ingezet. Het Commissariaat-generaal merkt op dat u geen enkel begin van bewijs hebt voorgelegd om uw beweerde engagement voor deze organisatie te ondersteunen, terwijl dergelijke bewijzen nochtans redelijkerwijze zouden kunnen worden verwacht, gezien uw verklaringen dat u gedurende een periode van meerdere maanden zich heel actief (door middel van het geven van juridische adviezen, het schrijven van verzoekschriften, het leggen van contacten met de media, etc.) voor deze organisatie zou hebben ingespannen. Gezien u volgens uw verklaringen nog contact hebt met uw familie in Kazachstan, kan ook worden verwacht dat u in staat bent om dergelijke bewijzen te verzamelen. In dit verband dient te worden opgemerkt dat uit een onderzoek van Cedoca, de researchdienst van het Commissariaat-generaal, geen informatie werd gevonden waaruit blijkt dat u of het bedrijf van uw beweerde ex-man, bij deze zaak betrokken zouden zijn (cf. COI Case Kaz2017-001 in bijlage).

Wat betreft uw bewering dat uw familieleden in Kazachstan sinds uw vertrek in 2010 ook ernstige problemen hebben gekend met uw ex-man en met de autoriteiten dient opnieuw te worden verwezen naar uw verklaringen tegenover de Cel Fraude van de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u zei dat uw ouders u 'elk jaar' komen bezoeken en dat ook uw jongste broer u reeds in België zou hebben bezocht (vragenlijst DVZ, Cel Fraude, dd. 16/11/2016, nr. 10). De vaststelling dat uw ouders na deze bezoeken terugkeerden naar Kazachstan, waar ze volgens uw verklaringen momenteel zouden verblijven, valt niet in overeenstemming te brengen met uw bewering dat uw familie na uw vertrek ernstige problemen kende omwille van u (DVZ vragenlijst, nr. 3.5; CGVS, p. 6). Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

Wat betreft de documenten die u wel voorlegde in verband met uw beweerde problemen, namelijk een medisch attest dd. 08/02/2010 met vermelding dat u zich met verwondingen zou hebben aangeboden in een ziekenhuis in Almaty, een attest dd. 11/04/2010 van de MVD van Almaty over een klacht die u zou hebben ingediend omwille van lichamelijke verwondingen opgelopen door toedoen van politieagenten, een attest dd. 05/05/2010 van de brandweer over een brand in uw auto, een aanvraag van een advocaat dd. 15/12/2016 gericht aan de politie van Almaty over uw administratieve aanhouding bij een niet-gesancioneerde betoging op 30/01/2010 en een antwoord van de politie op deze aanvraag dd. 26/12/2016 dat dergelijke stukken slechts tot 5 jaar na de feiten beschikbaar zijn, dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waaruit het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat corruptie endemische proporties aanneemt in Kazachstan, wat maakt dat dergelijke documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen worden bekomen. De bewijswaarde van dergelijke stukken is bijgevolg gering.

De overige documenten die u voorlegde, kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen evenmin herstellen. Uw paspoort (stuk 1), uw geboorteakte (stuk 3), de akte van echtscheiding (stuk 5), uw diploma (stuk 3) en uw werkbadge (stuk 7) attesteren uw identiteit en opleiding, die in deze beslissing niet in vraag worden gesteld. Het vliegtuigticket Amsterdam-Brussel uit 2010 (stuk 6) en het Litouws Schengenvisum uit 2013 (stuk 2) betreffen de manier waarop u België binnen reisde en verschaffen geen informatie over uw problemen. Wat betreft het attest dd. 14/11/2013 dat zou moeten aantonen dat u niet gerechtelijk vervolgd wordt in Kazachstan (stuk 8), dient te worden opgemerkt dat dit attest ofwel incorrecte informatie bevat ofwel dat het een vervalsing betreft, gezien uit andere elementen uit uw dossier blijkt dat u sinds 21/05/2012 in opsporing bent en dat uw signalement momenteel nog steeds vermeld staat op een website van het Kazachse gerecht (cf. COI Case en stuk 9). Verder legde u nog enkele internetlinks voor (stuk 10) over verschillende corruptiezaken in Kazachstan, waarmee u wilt aantonen dat er geen gerechtigheid bestaat in Kazachstan. Volgens uw verklaringen houden deze zaken echter geen direct verband houden met uw zaak (CGVS, p. 3).

Op basis van bovenstaande vaststellingen hecht het Commissariaat-generaal geen geloof aan uw verhaal dat u in 2010 Kazachstan bent ontvlucht omdat u zich politiek zou hebben ingezet en dat de autoriteiten omwille van deze reden een valse strafzaak tegen u zouden hebben opgezet. U kunt dus niet aantonen dat de strafrechtelijke procedure die tegen u is opgestart in Kazachstan zou zijn ingegeven door valse gronden of dat u bij terugkeer naar Kazachstan zou worden vervolgd omwille van andere redenen dan blijkt uit de informatie van Interpol Astana. Gezien uw bedrieglijke verklaringen over

de oorzaak van uw gerechtelijke problemen kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u in Kazachstan niet op een eerlijke proces zou kunnen rekenen omwille van uw ex-man, die wrok tegen u zou koesteren omdat u zich tegen hem zou hebben gekeerd in de kwestie van de bouwfraude (CGVS, p. 19).

Het Commissariaat-generaal kan in uw hoofde bijgevolg geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, of reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, vaststellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij betoogt vooreerst dat het administratief dossier meer dan ‘een begin van bewijs’ bevat van de door haar aangehaalde problemen. Zo sluit de informatie in het administratief dossier aan bij haar verklaring dat zij in 2012 vernam dat ze officieel gezocht werd wegens fraude. Voorts wordt het bestaan van de organisatie ‘Woning voor het Volk’ bevestigd door de informatie in het administratief dossier en wordt ook bevestigd dat er wel degelijk een bouwfirma met de naam E.M.S. bestaat in Almaty.

2.2.3.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partij met bovenstaand betoog geen enkele afbreuk doet aan navolgende motivering in de bestreden beslissing: *“Het Commissariaat-generaal meent dat op basis van uw verklaringen over uw beweerde engagement voor de organisatie Woningen voor het Volk niet kan worden vastgesteld dat u zich effectief voor deze organisatie zou hebben ingezet. U vertelde weliswaar over het doel van deze organisatie, over de leiders van deze beweging en over de protesten die zouden zijn opgezet (CGVS, p. 12-18), maar hieruit kan niet worden afgeleid dat u zich effectief voor deze organisatie zou hebben ingezet. Het Commissariaat-generaal merkt op dat u geen enkel begin van bewijs hebt voorgelegd om uw beweerde engagement voor deze organisatie te ondersteunen, terwijl dergelijke bewijzen nochtans redelijkerwijze zouden kunnen worden verwacht, gezien uw verklaringen dat u gedurende een periode van meerdere maanden zich heel actief (door middel van het geven van juridische adviezen, het schrijven van verzoekschriften, het leggen van contacten met de media, etc.) voor deze organisatie zou hebben ingespannen. Gezien u volgens uw verklaringen nog contact hebt met uw familie in Kazachstan, kan ook worden verwacht dat u in staat bent om dergelijke bewijzen te verzamelen. In dit verband dient te worden opgemerkt dat uit een onderzoek van Cedoca, de researchdienst van het Commissariaat-generaal, geen informatie werd gevonden waaruit blijkt dat u of het bedrijf van uw beweerde ex-man, bij deze zaak betrokken zouden zijn (cf. COI Case Kaz2017-001 in bijlage).”* Verzoekende partij brengt dan ook geen enkel begin van bewijs bij van haar beweerde engagement voor deze organisatie, hetgeen evenwel de oorzaak zou betreffen waarom zij volledig onterecht zou worden vervolgd op basis van een valse strafzaak. Bijgevolg toont zij dan ook op geen enkele manier aan dat de strafrechtelijke procedure die tegen haar is opgestart in Kazachstan zou zijn ingegeven door valse gronden of dat zij bij terugkeer naar Kazachstan zou worden vervolgd omwille van andere redenen dan blijkt uit de informatie van Interpol Astana.

2.2.4.1. Verder duidt verzoekende partij op de documenten die zij heeft bijgebracht, stellende dat hieruit zeer duidelijk blijkt dat zij aanwezig was bij de betogingen, dat zij verwond werd tijdens haar opsluiting en dat haar advocaat tussenkwam met betrekking tot haar problemen. Verzoekende partij meent dat het al te gemakkelijk is om alle documenten van tafel te vegen door louter te verwijzen naar de ernstige corruptie in Kazachstan. Verzoekende partij voegt als bijlage bij haar verzoekschrift verschillende documenten die reeds tijdens de asielprocedure door haar werden bijgebracht (bijlagen 2-5 en 7-8 van het verzoekschrift).

2.2.4.2. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. Voorts treedt de Raad verwerende partij bij dat de bewijswaarde van de door verzoekende partij aangebrachte documenten sowieso gering is nu uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat corruptie endemische proporties aanneemt in Kazachstan, wat maakt dat dergelijke documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen worden bekomen. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten volstaan dan ook allesbehalve om de door haar voorgehouden problemen, met name dat zij in 2010 Kazachstan is ontvlucht omdat zij zich politiek zou hebben ingezet en dat de autoriteiten omwille van deze reden een valse strafzaak tegen haar zouden hebben opgezet, aan te tonen.

De Raad bemerkt voorts dat het louter opnieuw bijbrengen van reeds eerder aan het administratief dossier toegevoegde documenten, met name het medisch attest d.d. 08/02/2010 (bijlage 2 van het verzoekschrift), een attest d.d. 11/04/2010 van de MVD van Almaty (bijlage 3 van het verzoekschrift), een aanvraag van een advocaat d.d. 15/12/2016 gericht aan de politie van Almaty (bijlage 4 van het verzoekschrift), een antwoord van de politie op deze aanvraag d.d. 26/12/2016 (bijlage 5 van het verzoekschrift) en een attest d.d. 05/05/2010 van de brandweer (bijlage 8 van het verzoekschrift), geen weerlegging uitmaakt van desbetreffende motivering van verwerende partij waarbij deze documenten duidelijk in overweging werd genomen.

In verband met de door haar reeds aangebrachte geboorteakte die zij eveneens opnieuw als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 7 van het verzoekschrift), werd door verwerende partij reeds terecht opgemerkt dat dit slechts haar identiteit attesteert, hetgeen hier niet in vraag wordt gesteld.

2.2.5.1. Waar voorts in de bestreden beslissing verwezen wordt naar de regularisatieaanvragen die verzoekende partij heeft ingediend, naar de aflevering van een ‘visum C’, naar het feit dat zij een ‘A-kaart’ ontving geldig voor één jaar, en tevens gesteld wordt dat haar familieleden zonder problemen naar België konden reizen en terugkeren naar Kazachstan, voert verzoekende partij aan dat van al deze opmerkingen niets terug te vinden is in het administratief dossier. Hoe dan ook kan uit deze inlichtingen

van de Dienst Vreemdelingenzaken niet afgeleid worden dat zij in Kazachstan geen gevaar zou lopen bij een eventuele terugkeer.

2.2.5.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat de bewering van verzoekende partij dat van deze opmerkingen in de bestreden beslissing niets terug te vinden is in het administratief dossier feitelijke grondslag mist, nu de stukken waaruit deze informatie blijkt wel degelijk werden toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 10).

Daarnaast bemerkt de Raad dat uit desbetreffende informatie (administratief dossier, stuk 10) duidelijk blijkt dat verzoekende partij, in plaats van in België internationale bescherming te vragen, doorheen de jaren op verschillende andere manieren heeft geprobeerd om een verblijfsstatuut te krijgen, dit terwijl van een asielzoeker die een gegronde vrees voor vervolging kent in zijn land van herkomst verwacht kan worden dat die zo snel mogelijk na het verlaten van zijn land van herkomst een beroep doet op internationale bescherming. Bovendien werd door verwerende partij tevens opgemerkt dat, hoewel verzoekende partij volgens haar eigen verklaringen al sinds 2012 wist dat er een strafzaak tegen haar was opgestart in Kazachstan, dat zij officieel werd opgespoord en dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst problemen met het gerecht zou krijgen, verzoekende partij dit feit in haar contacten met de Belgische autoriteiten steeds heeft achtergehouden. Nochtans liep zij omwille van haar illegaal verblijf in België het risico om te worden uitgewezen en gerepatrieerd te worden naar Kazachstan. Uit haar houding sinds haar vertrek uit Kazachstan en aankomst in België blijkt dan ook dat zij ter kwader trouw heeft gehandeld en dat verzoekende partij haar gerechtelijke problemen in Kazachstan te allen prijze verborgen heeft willen houden voor de Belgische autoriteiten, dit tot op het moment dat zij effectief werd gearresteerd en opgesloten werd in een gesloten centrum met het oog op repatriëring naar Kazachstan. Deze vaststellingen doen dan ook zeer sterk vermoeden dat verzoekende partij haar land is ontvlucht om andere redenen dan dat zij aangeeft (dat zij zich politiek zou hebben ingezet en dat de autoriteiten omwille van deze reden een valse strafzaak tegen haar zouden hebben opgezet).

2.2.6.1. Ten slotte verwijst verzoekende partij nog naar verschillende rapporten die zij als bijlage voegt bij haar verzoekschrift (bijlagen 9-11) om te stellen dat hieruit blijkt dat bij een eventuele terugkeer naar Kazachstan de kans zeer klein is dat zij een eerlijk proces zal hebben en dat er dan ook wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers blijkt hieruit dat Kazachstan geen democratie is en dat er in Kazachstan ernstige problemen zijn wat betreft de persvrijheid en de vrijheid van mening, willekeurige aanhoudingen en opsluiting, het ontbreken van een eerlijk publiek proces, foltering en de rechten van gedetineerden.

2.2.6.2. De Raad bemerkt evenwel dat uit wat voorafgaat is gebleken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij in 2010 Kazachstan is ontvlucht omdat zij zich politiek zou hebben ingezet en dat de autoriteiten omwille van deze reden een valse strafzaak tegen haar zouden hebben opgezet. De loutere verwijzing naar algemene informatie aangaande persvrijheid, vrijheid van mening en willekeurige arrestaties volstaat geenszins om de door haar voorgehouden problemen in haar land van herkomst aan te tonen, nu deze *in concreto* dienen te worden aangetoond alwaar verzoekende partij in gebreke blijft. Verzoekende partij toont dan ook op geen enkele manier aan dat de strafrechtelijke procedure die tegen haar is opgestart in Kazachstan zou zijn ingegeven door valse gronden of dat zij bij terugkeer naar Kazachstan zou worden vervolgd omwille van andere redenen dan blijkt uit de informatie van Interpol Astana. Voorts wijst de Raad erop dat verzoekende partij evenmin *in concreto* aantoont dat zij in Kazachstan niet op een eerlijk proces zou kunnen rekenen en/of dat zij er het risico loopt op foltering of op een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekende partij stelde dienaangaande tijdens haar gehoor immers louter dat zij in Kazachstan niet op een eerlijk proces zou kunnen rekenen omwille van haar ex-man, die wrok tegen haar zou koesteren omdat zij zich tegen hem zou hebben gekeerd in de kwestie van de bouwfraude (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 21/12/2016, p. 19), waaraan evenwel geen enkel geloof kan worden gehecht gelet op haar bedrieglijke verklaringen over de oorzaak van haar gerechtelijke problemen.

2.2.7. Wat betreft de brief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van de Republiek Kazachstan d.d. 1 februari 2017 die verzoekende partij nog als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 6), merkt de Raad op dat dit een fotokopie betreft waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat fotokopieën gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. X; RvS 24 maart 2005, nr. X). Overigens wordt in deze brief slechts de informatie bevestigd die blijkt uit het verzoek van Interpol Astana aan de Belgische Federale Politie d.d. 16 juli 2012 (administratief dossier, stuk 10), met name dat er tegen haar een strafzaak werd geopend en dat er op 21 mei 2012 een arrestatiebevel tegen haar werd uitgevaardigd op basis van artikel 177 paragraaf

3 van de Kazachse Strafwet (fraude georganiseerd in groep, in grote hoeveelheden of bij herhaling). Dat de strafrechtelijke procedure die tegen haar is opgestart in Kazachstan zou zijn ingegeven door valse gronden of dat zij bij terugkeer naar Kazachstan zou worden vervolgd omwille van andere redenen dan blijkt uit de informatie van Interpol Astana, zoals zij voorhoudt, toont zij hiermee evenwel op geen enkele manier aan.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Kazachstan een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT